

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/40348 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Assen, van 4 april 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 maart 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 20 september 2007 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 april 2008, verzonden op 9 april 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 mei 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
lid van de enkelvoudige kamer

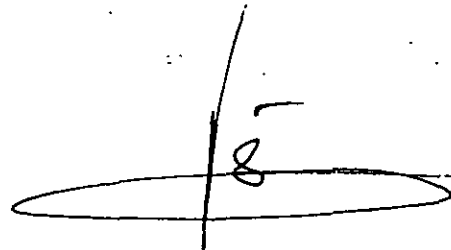
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 oktober 2008

154-577.

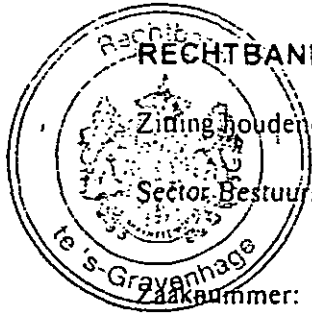
Verzonden: 8 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line that curves into a loop at the bottom, with a horizontal stroke across the middle and a small flourish at the top right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/40348 BEPTDN A S2

uitspraak: 4 april 2008

inzake:

geboren
van Iraakse nationaliteit,
verblijvende te
IND-dossiernummer: 9709-22-2295,
V-nummer:
eiseres,
gemachtigde: mr. S. de Vaal, advocaat te Groningen,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. E.B. Rijpma,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Op 12 september 2006 heeft eiseres aan aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) met als doel verblijf bij echtgenoot (gezinsvorming) ingediend. Bij beschikking van 14 maart 2007 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.

Eiseres heeft daartegen bij brief van 11 april 2007 bezwaar gemaakt. Op 3 september 2007 is eiseres tezamen met haar echtgenoot, tevens referent, gehoord door een ambtelijke commissie. Bij beschikking van 20 september 2007, verzonden op 25 september 2007, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Bij beroepschrift van 23 oktober 2007 heeft eiseres beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking.

De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres gezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

Verweerder heeft op 31 januari 2008 een verweerschrift ingediend strekkende tot ongegrondverklaring van het beroep

Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 27 maart 2008. Eiseres is daarbij verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

In deze procedure dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikking toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

Eiseres, in het bezit van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv), beoogt verblijf in Nederland bij haar Nederlandse partner in het kader van gezinsvorming.

Blijkens paragraaf B1/1.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) kan aan de houder van een geldige mvv, uit het oogpunt van rechtszekerheid, slechts in uitzonderlijke gevallen een verblijfsvergunning worden geweigerd. Hiervan is - onder meer - sprake indien blijkt dat niet aan de voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd is voldaan. Daartoe wordt in ieder geval gerekend de situatie waarin de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt die hebben geleid tot de verlening van de mvv.

Verweerder acht laatstbedoelde situatie aan de orde nu eiseres van belang zijnde informatie over de beëindiging van de arbeidsovereenkomst van referent heeft verzwegen.

In dit verband stelt de rechtbank aan de hand van het procesdossier en het verhandelde ter zitting vast dat referent in het kader van de mvv-procedure heeft aangegeven met ingang van 1 mei 2005 een arbeidsovereenkomst voor de duur van één jaar te zijn aangegaan, welke arbeidsovereenkomst op 20 oktober 2005 is verlengd met nog eens één jaar, derhalve tot 1 mei 2006. Omdat zijn werkgever zijn bedrijf sloot, is de arbeidsovereenkomst niet meer verlengd, zij het dat referent nog tot eind juni 2006 werkzaamheden voor dit bedrijf heeft verricht. Tot 1 november 2006 ontving referent een WW-uitkering en vanaf 1 november 2006 een WWB-uitkering, waarbij hij toestemming heeft gekregen om met behoud van uitkering als zelfstandige te starten. Blijkens het gehoor van 3 september 2007, was referent in de periode rond de bedrijfsbeëindiging druk bezig ander werk te vinden, had hij daar ook vertrouwen in, en had hij noch eiseres er aan gedacht de IND in te lichten hierover in afwachting van de resultaten van zijn pogingen weer inkomsten te verwerven.

Voorts stelt de rechtbank vast dat verweerder eiseres nadere gegevens over de inkomsten van referent heeft gevraagd, evenals naar de duur en aard van haar verblijf in Jordanië. De mvv-aanvraag is bij besluit in primo van 18 mei 2006 afgewezen omdat eiseres niet aannemelijk had gemaakt dat ze bestendig verblijf in Jordanië had. Vervolgens heeft eiseres in de fase van bezwaar hierover kennelijk voldoende gegevens overgelegd, zodat bij besluit op bezwaar van 5 juli 2006 is geoordeeld dat er in beginsel geen beletsel meer bestaat voor afgifte van een mvv.

Eiseres stelt naar aanleiding van deze feitelijke gang van zaken dat, omdat het in de fase van bezwaar met betrekking tot de mvv-procedure helemaal niet ging om het middelenvereiste, het eiseres en referent niet kan worden verweten hierover geen informatie hebben overgelegd. Verder is referent buiten zijn eigen toedoen zijn werk kwijtgeraakt en is hij zeer actief bezig om ander werk te vinden.

Naar het oordeel van de rechtbank blijkt uit de hiervoor vermelde feiten afdoende dat het eiseres ten tijde van de mvv-verlening duidelijk was dat er niet langer aan het middelenvereiste werd voldaan en heeft eiseres, door dit te verzwijgen, onjuiste gegevens verstrekt die (mede) hebben geleid tot de verlening van de mvv. Dat er in de fase van bezwaar vooral aandacht is geweest voor een ander van belang zijnd aspect, kan daaraan niet afdoen. Het rechtszekerheidsbeginsel, zoals dat in paragraaf B1/1.4 van de Vc 2000 is verwoord, heeft verweerder derhalve niet hoeven leiden tot het aan eiseres verlenen van een verblijfsvergunning.

Voorts overweegt de rechtbank dat op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 kan worden afgewezen indien de vreemdeling niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan dan wel, indien de persoon bij wie de vreemdeling wil verblijven niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan.

De rechtbank stelt vast dat niet in geschil is, dat de referent niet zelfstandig beschikt over middelen van bestaan om in het levensonderhoud van eiseres voor wie hij optreedt als referent te kunnen voorzien; immers sinds 1 november 2006 ontvangt hij een uitkering ten laste van de publieke middelen, te weten een uitkering krachtens de Wet werk en bijstand. De stelling van eiseres dat het niet aan referent maar aan de hem begeleidende instantie te wijten is, dat hij niet voldoet aan het zogenaamde middelenvereiste, maakt dit niet anders. Reeds hierom behoeft niet meer beoordeeld te worden of de inkomsten van referent duurzaam en voldoende zijn. Onder verwijzing naar hetgeen hiervoor is overwogen, is de rechtbank van oordeel dat verweerder geen aanleiding heeft hoeven zien om aan zijn in het kader van het middelenvereiste geformuleerde beleid af te wijken.

Eiseres voert voorts aan dat artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) noopt tot het toestaan van verblijf in Nederland omdat er sprake is van een objectieve belemmering het gezinsleven in Jordanië uit te oefenen.

De rechtbank overweegt hierover dat niet in geschil is ook dat er tussen eiseres, referent en hun (op geboren) dochter sprake is van familie- of gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM. Op basis van vaste jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens geldt als uitgangspunt dat artikel 8 EVRM voor de staat geen algemene verplichting meebrengt gezinsvorming of gezinshereniging op haar grondgebied mogelijk te maken door immigratie toe te staan. Hetgeen eiseres heeft aangevoerd over de objectieve belemmering het gezinsleven in Jordanië uit te oefenen, slaagt niet. Eiseres en referent hebben elkaar in Jordanië ontmoet, zijn aldaar met elkaar gehuwd en hebben daar gedurende ruim twee jaren probleemloos verbleven. Dat de familieleden van eiseres thans niet meer in Jordanië verblijven, maakt dit niet anders. Gelet op de zeer jonge leeftijd van het dochtertje van eiseres en referent kan verder in redelijkheid niet worden gesteld dat er thans sprake is van een dusdanige worteling in de Nederlandse samenleving, dat niet mag worden verwacht dat betrokkenen hun gezinsleven buiten Nederland uitoefenen. Voorts legt artikel 8 EVRM de lidstaten niet de verplichting op de domiciliekeuze van de vreemdeling te respecteren. Bovendien wisten eiseres en referent bij vestiging c.q. intensivering van het gezinsleven in Nederland dat het verblijf van eiseres in Nederland niet rechtmatig was, omdat zij in het kader van de mvv-procedure gegevens hebben verzwegen die bij bekendheid zouden hebben geleid tot weigering van de mvv aan eiseres.

Naar het oordeel van rechtbank is niet gebleken dat verweerder de door eiseres en referent aangevoerde belangen niet dan wel onvoldoende in zijn beoordeling heeft betrokken. Evenmin is gebleken dat eiseres en referent in het onderhavige geval niet of onvoldoende in staat zijn gesteld om de gronden van bezwaar tijdens de gehoor van de ambtelijke commissie en meer specifiek hun verblijf in Jordanië toe te lichten.

Het bestreden besluit kan de rechterlijke toets doorstaan.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

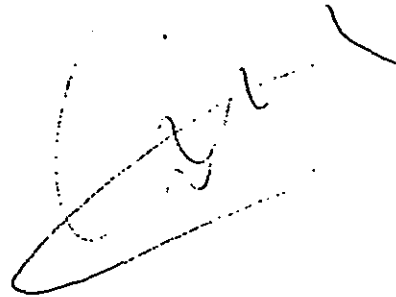
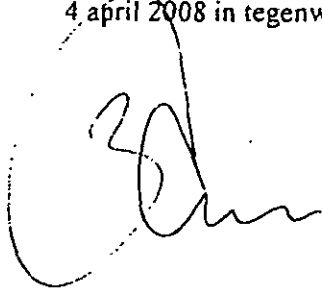
Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingen-zaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). Naast de vereisten waaraan het beroep-schrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, Vw 2000 één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. K. Wentholt, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 4 april 2008 in tegenwoordigheid van B. de Vogel, griffier.

Verzonden: ~~9 APR 2008~~

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

AANTEKENEN

Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 7 MEI 2008	
ZAAKNR.	332219
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Vestiging Groningen

Postbus 47
9700 AA Groningen
Stedumermaar 8
9735 AC Groningen
[f] 050 - 547 47 60
[f] 050 - 313 85 86
[e] info.gron@rechtshulpnoord.nl

<i>Datum</i>	6 mei 2008	<i>Van</i>	mw. mr. S. de Vaal, advocaat
<i>Lw kenmerk</i>		<i>Doorkiesnr</i>	050-5474773 (secre.)
<i>Ons kenmerk</i>	10038679/203	<i>E-mail</i>	s.devaal@rechtshulpnoord.nl
<i>Betreft</i>	beslissing Rechtbank 's Gravenhage zittinghoudende te Assen van 4 april 2008 verzonden 9 april 2008 van mevrouw geboren van Iraakse nationaliteit	<i>Bijlage(n)</i>	

Geachte college,

Op verzoek van appelante die mij daartoe bepaaldelijk heeft gevolmachtigd stel ik hoger beroep in tegen bovengenoemde en bijgevoegde uitspraak waarbij het beroepsschrift ongegrond is verklaard.

Grief 1:

Ten onrechte overweegt de rechtbank in haar uitspraak op pagina 3 vierde alinea: "hetgeen eiseres heeft aangevoerd over de objectieve belemmering het gezinsleven in Jordanië uit te oefenen, slaagt niet. Eiseres en referent hebben elkaar in Jordanië ontmoet, zijn aldaar met elkaar gehuwd en hebben daarna gedurende ruim twee jaren probleemloos verbleven".

Referent en appelante hebben elkaar leren kennen in Irak begin jaren negentig. Referent is Irak ontvlucht en heeft op 23 september 1997 asiel in Nederland gevraagd waarna een verblijfsvergunning asiel tijdsverloop is toegekend.

Referent heeft nooit in Jordanië gewoond maar van augustus tot en met november 2004 in Jordanië verbleven om appelante beter te leren kennen en met haar op 15 november 2004 in Jordanië te trouwen. Bovenstaande blijkt uit dossierstuk 10. Referent is vervolgens naar Nederland teruggekeerd en appellante verbleef met haar familie in Jordanië.

Grief 2:

Ten onrechte overweegt de rechtbank in haar uitspraak op pagina drie vijfde alinea: " Evenmin is gebleken dat eiseres en referent in het onderhavige geval niet of onvoldoende in staat zijn gesteld om de gronden van het bezwaar tijdens de gehoor van de ambtelijke commissie en meer specifiek hun verblijf in Jordanië toe te lichten".

Nu het gehoor van de ambtelijke commissie met name draaide over het wel of niet voldoen aan de inkomenseis en niet of er wel of niet sprake is van een objectieve belemmering om het gezinsleven in Jordanië uit te oefenen is door de rechtbank ten onrechte niet geoordeeld dat er aanvullend gehoord had dienen te worden zeker nu de rechtbank uitgegaan is van onjuiste feiten over het wonen van referent in Jordanië.

Namens appellante verzoek ik u het hoger beroep gegrond te verklaren en verweerder te veroordelen in de kosten van het geding.

Hoogachtend

S. de Vaal

Bijlage: kopie uitspraak Rechtbank 's Gravenhage nevenzittingsplaats Assen afdeling vreemdelingenzaken van 9 april 2008